

راهنمای چارچوب ائتلاف حامی

پل ساباتیه و کریستوفر ویبل

ترجمه مجتبی نیک فرجام

چارچوب ائتلاف حامی ACF یک چارچوب سیاست سازی برای مقابله با مشکلات سیاستگذاری عمومی است (Sabatier and Jenkins-Smith, ۱۹۸۸, ۱۹۹۳, ۱۹۹۹). زمانی که در مورد هدف و مجادلات فنی مربوط به بازیگران متعدد از سطوح مختلف دولت، گروه‌های ذی نفع، نهادهای پژوهشی (مؤسسات تحقیقاتی) و رسانه‌ها اختلاف نظر وجود دارد، چارچوب ائتلاف حامی همانند یک دریچه ای برای درک و توضیح باور و تغییر سیاستی عمل می‌کند. (Hoppe and Peterse, ۱۹۹۳). ACF اثبات کرده است که یکی از چارچوب‌های سودمند سیاست گذاری عمومی است.

از زمان آغاز به کار ACF در ۱۹۸۸، ده‌ها مورد مطالعات موردی و نشریات ثبت شده است. آخرین نمونه‌ها در جدول ۹.۱ ذکر شده است. اکثر برنامه‌های کاربردی با سیاست گذاری انرژی و زیست محیطی در ایالات متحده، کانادا و اروپا (به عنوان مثال، آلودگی هوا، دریایی / سیاستگذاری ساحلی، سیاستگذاری آب، نفت / مواد معدنی، و تغییرات آب و هوایی) برخورد پیدا می‌کنند. اما محققان به طور فزاینده ACF را به مناطق سیاستی خارج از سیاستگذاری انرژی و زیست محیطی به کار بسته‌اند (به عنوان مثال، خشونت خانوادگی، سیاستگذاری دارویی، و بهداشت عمومی). همچنین شمار پژوهشگرانی که ACF را در مسائل و موضوعات آسیا، آفریقا، استرالیا و آمریکای جنوبی به کار بسته‌اند هم رو به افزایش است.

با وجود برنامه‌های کاربردی در سراسر جهان از ACF در زمینه‌های گوناگون سیاستی، ما نیاز به یک نسخه قابل هضم تر از ACF را برای مدیران دولتی و خصوصی را مشاهده می‌کنیم. این فصل یک راهنمای میدانی را به ACF فراهم می‌کند. این متن برای افرادی بدون داشتن زمینه علم سیاست با سیاست گذاری عمومی قوی که علاقه مند به بکارگیری رسمی و غیر رسمی ACF هستند، تا نگاهی نقادانه داشته باشند در مورد، یا برای کمک به درک و توضیح، فرآیندهای سیاستی، نوشته شده است. البته ما در اینجا یک نسخه کوچک‌تر از ACF را شرح خواهیم داد و برای شرح مفصل‌تر از آن بهتر است به ساباتیر و جنکیز اسمیت رجوع نمود (۱۹۸۸؛ ۱۹۹۳؛ ۱۹۹۹).

TABLE 9.1
Recent Examples of ACF Applications

Author	Year	Geographic Scope	Substantive Topic
Applications by ACF Authors and Students			
Herron and Jenkins-Smith	2002	U.S.	Nuclear security
Zafonte and Sabatier	2004	U.S.	Air pollution
Weible and Sabatier	2005	U.S.	Marine protected areas
Leach and Sabatier	2005	U.S.	Watershed partnerships
Applications by Other Researchers			
Jordan and Greenaway	1998	U.K.	Coastal water policy
Sato	1999	Japan	Smoking control
Abrar, Lovenduski, and Margetts	2000	U.K.	Domestic violence
Liftin	2000	Canada	Climate change policy
Carvalho	2001	Brazil	Metallurgical development
Kübler	2001	Switzerland	Drug policy
Bryant	2002	Canada	Public health
Chen	2003	Australia	Censorship
Farquharson	2003	Global	Tobacco policy
Kim	2003	Korea	Water policy
Beverwijks	2004	Mozambique	Education policy
Green and Haulihan	2004	Canada and U.K.	Sport policy
Sewell	2005	U.S., the Netherlands, and Japan	Climate change policy

ما اول با توضیح اجزاء نمودار شکل ۱.۹ ACF کار خود را آغاز می‌کنیم و سپس توضیح می‌دهیم که چگونه تعامل این اجزاء بر باور و تغییر سیاستی تأثیر می‌گذارد. یکی از بهترین راه‌ها برای درک، یادگیری، و استفاده از ACF، از طریق یک برنامه کاربردی است (application). برای کمک به توضیح ACF، ما یک مطالعه موردی از سیاست‌گذاری کیفیت آب در حوضه دریاچه تاهو را به کار برده‌ایم، که در آن ما ACF را برای کمک به درک بیش از سی سال از تغییر باور و سیاست، استفاده کرده‌ایم.^۱ ما نتیجه این فصل را با خلاصه‌ای از نقاط قوت و محدودیت‌های ACF به پایان می‌بریم.

ساختار ACF

شکل ۹.۱ نمودار ساختار ACF را نشان می‌دهد (Sabatier and Jenkins-Smith ۱۹۹۹). به طور کلی، سیاست‌سازی در یک خرده نظام سیاستی، که یک حوزه سیاستی است، و از لحاظ جغرافیایی محدود و شامل شرکت کنندگان سیاستی از تمام سطوح حکومت، گروه‌های ذی نفع متعدد، مؤسسات تحقیقاتی، و رسانه است، رخ می‌دهد. در درون یک خرده نظام سیاستی، شرکت کنندگان سیاستی رفتارشان را با متحدان در ائتلاف حامی برای تأثیرگذاری بر سیاست‌گذاری هماهنگ می‌کنند. خرده نظام‌های سیاستی گاهی در میان زمینه‌های اجتماعی وسیع‌تر قرار می‌گیرند، گاهی متأثر می‌شوند از آن، و گاهی بر آن اثر می‌گذارند.

^۱ (Sabatier, Hunter, and McLaughlin ۱۹۸۷; Sabatier and Hunter ۱۹۸۹; Sabatier and Pelkey ۱۹۹۰; Sabatier and Brasher, ۱۹۹۳; Sabatier, Weible, Hulsman, and Nechodom ۲۰۰۳; Weible and Sabatier ۲۰۰۴).

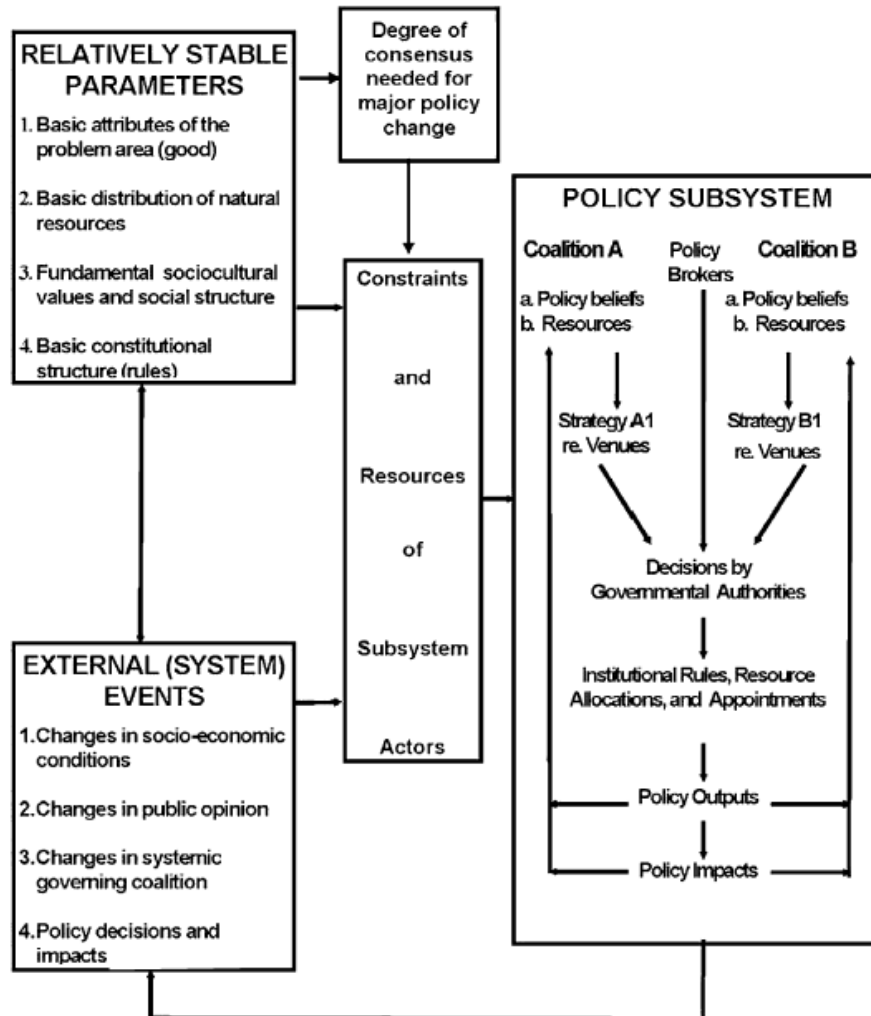

FIGURE 9.1 Diagram of the Advocacy Coalition Framework (Source: Sabatier and Jenkins-Smith, 1999).

در قسمت پایین، ما سه جزء اصلی شکل ۹.۱ را توصیف می‌نماییم. اول، ما پارامترهای نسبتاً پایدار را توصیف می‌کنیم، سپس به بحث خرده نظام سیاستی می‌پردازیم، و در نهایت توصیف رویدادهای خارجی را انجام می‌دهیم. ما استفاده از ACF را به خرده نظام سیاستی کیفیت آب دریاچه تاهو در جدول ۹.۲ خلاصه می‌کنیم.

پارامترهای نسبتاً پایدار

در سمت چپ جدول بالا (شکل ۹.۱) پارامترهای نسبتاً پایدار نشان داده شده‌اند: (۱) ویژگی‌های اساسی سطح مشکل، (۲) توزیع اولیه (پایه‌ای) منابع طبیعی (۳) ارزش‌های اجتماعی و فرهنگی بنیادی و ساختار اجتماعی، و (۴) ساختار قانون اساسی پایه‌ای (Sabatier and Jenkins-Smith, ۱۹۹۳; ۱۹۹۹). پارامترهای نسبتاً پایدار

در طول دوره‌های طولانی، حدود ۱۰۰ سال یا بیشتر، پایدار هستند. آن‌ها به این دلیل مهم هستند که، تشکیل دهنده ماهیت مشکل هستند، منابع در دسترس را بر شرکت کنندگان سیاستی تحمیل می‌کنند، قوانین و رویه‌هایی را برای تغییر سیاستی و دستیابی به تصمیم‌های جمعی ایجاد می‌کنند و ارزش‌هایی را که به سیاست سازی می‌پردازند، به طور گسترده‌ای شکل می‌دهد. به دلیل مقاومت آنها در برابر تغییر، پارامترهای نسبتاً پایدار معمولاً به طور استراتژیک توسط شرکت کنندگان سیاستی مورد هدف قرار نمی‌گیرند.

در زمینه مطالعه موردی ما، ویژگی اساسی حوضه دریاچه تاهو یک محیط زمین‌شناسی بسیار منحصر به فرد است. حوضه دریاچه تاهو دارای حوضه غالب گرانیث (شامل ۷۰ درصد از حوضه آبریز) است که میزان مواد مغذی را که در آب حل می‌شود، محدود می‌کند. از آنجا که سطح دریاچه در مقایسه با حوضه آبریز نسبتاً بزرگ است، دریاچه تاهو ۴۰ درصد ته‌نشین خود را به طور مستقیم از بارندگی دریافت می‌کند. وضعیت منحصر به فرد زمین‌شناسی دریاچه تاهو یکی از بزرگترین و زلال‌ترین دریاچه‌های جهان را ایجاد کرده است. شرایط زمین‌شناسی همچنین باعث شده که دریاچه حساس به ورود مواد مغذی از طریق تغییرات در استفاده از زمین قرار گیرد، که به طور بالقوه وضوح آب دریاچه تاهو را تیره کرده است. توزیع اولیه آب تاهو بحث برانگیز نیست (محل بحث نیست)، بلکه استفاده از زمین در حوضه مورد بحث است. از دهه ۱۸۵۰ تا اوایل دهه ۱۹۰۰، نخستین کاوشگران اروپایی و آمریکایی حوضه را در اختیار داشتند و با استخراج‌های خود حوضه را تبدیل به جنگل کردند. اقتصاد در اوایل قرن بیستم به سمت گردشگری تابستانی تغییر کرد و سپس بحث گردشگری سالم در دهه ۱۹۶۰ بعد از ساخت یک بزرگراه بزرگ بیشتر قابل ارزیابی بود و پس از بازی‌های المپیک زمستانی سال ۱۹۶۴، به رسوایی حوضه مشهور شد. تعداد ساکنان و گردشگران در حوضه رشد کرد (Kauneckis, Koziol, and Imperial ۲۰۰۰; Elliot-Fisk et al. ۱۹۹۶). در حالیکه بسیاری از قطعات کوچک زمین توسعه یافتند، بسیاری دیگر با انتظارات ساختن خانه‌های اولیه و ثانویه در آینده خرید کردند (Sabatier and Pelkey ۱۹۹۰). در این زمان، دانشمندان شروع به نظارت بر کیفیت آب دریاچه تاهو کردند، ضبط ضریب تدریجی در وضوح (Jassby et al ۲۰۰۱).

حوضه دریاچه تاهو در یک چشم انداز اجتماعی و فرهنگی بسیار متنوع ایالات متحده قرار دارد. به طور کلی، فرهنگ ایالات متحده بر اساس باورهای اساسی دولت محدود و حمایت از آزادی‌های شخصی، به ویژه در مورد حقوق مالکیت خصوصی، پایه ریزی شده است. ایالات متحده مانند بسیاری از جوامع، با تزاخم بین حقوق فردی و منافع عمومی مخالف است (Stone, ۱۹۹۷). این تزاخم در حوضه تاهو مشهود است و به رغم

آنکه هزاران نفر به تملک در آن پرداخته‌اند و این روند همچنان ادامه دارد اما استفاده و بهره‌مندی از آبهای شفاف و زلال برای عموم امکانپذیر است.

ساختار قانون اساسی حکومتداری حوضه دریاچه تاهو پیچیده است. احاطه شدن کالیفرنیا و نوادا در ایالات متحده، صلاحیت در یک سیستم فدرال تحت قانون اساسی دو دولت ایالتی و دولت فدرال مشترک است. در سطح محلی، اختیارات به پنج ناحیه (El Dorado, Ormsby / Carson City, Douglas, Washoe, Placer) و یک شهر متشکل^۲ (South Lake Tahoe) اعطا می‌شود. صلاحیت مشترک باعث می‌شود که در رسیدن به تصمیم‌های جمعی در حوضه به مشکل برخورد کنیم و همچنین باعث یک اولویت ضروری برای سیاست‌سازی می‌شود. برای رسیدگی به تصمیم‌سازی منقطع در حوضه، سیاست‌سازان یک سازمان محلی در دهه ۱۹۶۰ برای هماهنگ کردن سیاست‌سازی ایجاد کردند (Sabatier and Pelkey ۱۹۹۰).

خرده نظام سیاستی

پارامترهای نسبتاً پایدار فرایند سیاست‌سازی را در درون یک خرده نظام سیاستی شکل می‌دهند (Sabatier and Jenkins-Smith ۱۹۹۹). یک خرده نظام سیاستی، توسط مرزهای سرزمینی (محلی)، یک موضوع اساسی و صدها نفر از شرکت‌کنندگان سیاستی از تمام سطوح حکومت، گروه‌های ذی نفع متعدد، رسانه‌ها و مؤسسات تحقیقاتی تعریف شده است. به منظور تأثیر بر سیاست، شرکت‌کنندگان سیاستی به منظور رسیدن به اهداف خود به طور مؤثر و حفظ مشارکت‌شان برای یک دوره طولانی برای اطمینان از دستیابی به اهدافشان در یک خرده نظام سیاستی تخصص می‌ابند (Sabatier and Jenkins-Smith ۱۹۹۳).

برای خرده نظام سیاستی کیفیت آب دریاچه تاهو، به طور غیر مستقیم از جمله توسعه و استفاده از زمین در حوضه، مرز جغرافیایی توسط حوضه آبخیز دریاچه تاهو محصور شده و اساساً با سیاست کیفیت آب محدود شده است. حوضه دریاچه تاهو شامل صدها نفر از شرکت‌کنندگان سیاستی است که به دنبال نفوذ بر تصمیم‌های سیاستی در مورد کیفیت آب هستند. شرکت‌کنندگان سیاستی عبارتند از: سازمان‌های فدرال (مانند سازمان حفاظت از محیط زیست ایالات متحده)، سازمان‌های دولتی (مانند اداره پارک‌ها و تفریحات کالیفرنیا)، سازمان‌های منطقه‌ای (مانند آژانس برنامه ریزی منطقه‌ای تاهو)، دولت‌های (حکومت‌های) محلی (به عنوان مثال، دولت‌های شهرستان و استان) فعالین اقتصادی (مانند کازینوها)، گروه‌های حقوق مالکیت (به عنوان مثال، شورای حفاظت تاهو سیرا)، گروه‌های زیست محیطی (مانند اتحادیه حفظ دریاچه تاهو)، محققان (مثلاً دانشگاه

^۲ incorporated

کالیفرنیا، دیویس و دانشگاه رینو، نوادا)، و روزنامه نگاران (مانند، تاهو تریبون). ما دریافتیم که برخی از شرکت کنندگان سیاستی در بیش از ۳۰ سال در سیاست کیفیت آب دریاچه تاهو مشارکت دارند.

گاهی اوقات تعریف مرزهای جغرافیایی و حقیقی خرده نظام سیاستی دشوار است، زیرا بعضی از خرده نظام‌های سیاستی به صورت توردتو در خرده نظام‌های گسترده‌تر قرار می‌گیرند و همچنین بعضی از شرکت کنندگان سیاستی در بیش از یک خرده نظام سیاستی فعالیت می‌کنند. به عنوان مثال، خرده نظام سیاستی کیفیت آب دریاچه تاهو در داخل هر دو ایالت (به عنوان مثال، کالیفرنیا و نوادا) و خرده نظام سیاستی آب فدرال (Sabatier و Jenkins-Smith ۱۹۹۹) قرار دارد. هیچ قانون واحدی برای تعریف خرده نظام‌های سیاستی وجود ندارد. این انعطاف پذیری، قابلیت کاربرد ACF را می‌دهد، اما کاربرد آن را سخت می‌کند. ما پیشنهاد می‌کنیم که مرزهای خرده نظام سیاستی را به صورت تجربی بررسی کنیم. برای اکثر موارد توصیه می‌شود که اعمال گران (اپلیکاتورهای) ACF، دامنه خرده نظام‌های سیاستی مناسب را با انجام مصاحبه‌های اولیه از شرکت کنندگان سیاستی تعیین کرده و از آنها بخواهند تا برای شناسایی مرزهای منطقه‌ای و واقعی موضوع و گروه‌های ذینفع بزرگ و اصلی و آژانس‌های دولتی که درگیر آن هستند، کمک کنند. در یک خرده نظام سیاستی، ACF چند فرضیه را در رابطه با (۱) توانایی‌های شناختی، انگیزه‌ها و باورهای شرکت کنندگان سیاستی (به نام «مدل فردی»)، (۲) گرایش بیشتر، اکثر شرکت کنندگان سیاستی برای پیوستن به ائتلاف حامی، (۳) احتمال اینکه تعداد کمی از شرکت کنندگان سیاستی، به عنوان کارگزاران سیاست، بی طرف بمانند؛ (۴) استفاده از منابع توسط ائتلاف‌ها؛ و (۵) مکان‌هایی venues که سیاست‌های انحصاری را تحت تأثیر قرار می‌دهد.^۳ در زیر بخش‌هایی را دنبال می‌کنیم، که این فرض‌ها و فرضیه‌ها را توصیف می‌کنند.

مدل فردی:

ACF فرض می‌کند که افراد به طور عقلانی گزینش می‌کنند و انگیزه‌های عقلانی دارند، اما به واسطه‌ی توانایی شناختی ناقص آنها برای شناخت و درک دنیای پیچیده محدود می‌شوند. داشتن محدودیت‌های شناختی اینگونه است که، افراد به وسیله ظرفیت و صلاحیتشان برای اندوختن و یادگیری اطلاعات جدید محدود می‌شوند. برای تسهیل و ساده سازی وقایع و جهان اطراف آنها، افراد ACF ادراک و تصورات خود را از طریق نظام (سیستم) اعتقادی خود فیلتر می‌کنند (Lord, Ross, and Lepper ۱۹۷۹; Scholz and Pinney ۱۹۹۵). آن‌ها تمایل دارند که اطلاعاتی را که عقایدشان را به چالش می‌کشند را فیلتر کنند و یا نادیده بگیرند، و همچنین به راحتی اطلاعاتی را که عقایدشان را تقویت می‌کند، بپذیرند. این فیلترهای ادراکی اطلاعات با کیفیت

^۳ the venues within which coalitions influence policy.

بالا را در صورتی که با باورهایشان در تضاد قرار بگیرد کنار می‌گذارند و اطلاعات فنی نامطمئن را به شرط حمایت از باورهایشان مورد پذیرش قرار می‌دهند. مردم به طور کلی به اعتقادات خودشان وابسته‌اند و همین امر آنها را در قبال عقاید غیرمشابه بسیار بدگمان می‌سازد. آن‌ها همچنین نزاع‌های سیاستی از درست رفته (همان‌هایی که درد و رنج‌هایی برای آنها به بار آورده بود)، را بیشتر از پیروزی‌های گذشته به یاد می‌آورند (Quattrone and Tversky ۱۹۸۸). این امر باعث افزایش ترس‌های احساسی از مخالفان خودشان می‌شود و باعث دورانداختن^۴ تفکر منطقی می‌شود. (McDermott ۲۰۰۴). این باعث می‌شود که افرادی که به شدت به مبالغه کردن نفوذ و تخریب رقبایشان (مخالفانشان) حساس هستند، به تقویت ارتباط خود با دیگرانی که عقاید مشابهی با آنها دارند بپردازند (Sabatier et al. ۱۹۸۷; Sabatier and Jenkins-Smith ۱۹۹۹). به طور خلاصه، مدل ACF مشارکت کنندگان سیاستی فردی به دنبال متحدین همفکر^۵ و تشکیل ائتلاف‌های حامی هستند. فرض ACF این است که افراد یک سیستم عقیده سلسله مراتبی سه جانبه دارند. در سطوح بالا اعتقادات مرکزی (اصلی) عمیق وجود دارد، که اعتقادات هنجاری / بنیادی را که در خرده نظام‌های چندگانه قرار دارند و به تغییر بسیار مقاوم هستند شکل می‌دهند. ساباتیه و جنکیز اسمیت ۱۹۹۹ چهار مؤلفه باورهای اصلی عمیق را که از ارزش نسبی (به عنوان مثال حقوق فردی در برابر حقوق اجتماعی) تا شناسایی اجتماعی فرهنگی (به عنوان مثال قومیت و مذهب) گسترده شده است را تعریف می‌کنند.

در سطح متوسط اعتقادات مرکزی سیاستی، اعتقادات هنجاری / تجربی است که یک خرده نظام سیاستی سراسری را در بر می‌گیرد. اعتقادات مرکزی سیاستی هنوز نسبت به تغییرات مقاوم هستند، اما قابل انعطاف‌تر از باورهای عمیق مرکزی هستند. ACF یازده دسته از باورهای کلیدی سیاستی را شناسایی می‌کند، از جمله درک شدت و علل مشکلات خرده نظام (زیر مجموعه)، جهت‌گیری در اولویت‌های ارزش اولیه به طور مستقیم مربوط به خرده نظام سیاستی، اثربخشی ابزارهای سیاستی، و توزیع صحیح قدرت (اقتدار) بین بازار و دولت. (Sabatier and Jenkins-Smith ۱۹۹۹).

ما بهترین راه برای عملی کردن باورهای مرکزی سیاستی را از طریق مصاحبه‌های (مذاکرات)^۶ اولیه با شرکت کنندگان سیاستی پیدا کردیم. ما معمولاً از شرکت کنندگان سیاستی می‌خواهیم تا در مورد جدی بودن یک مشکل، درک آنها از علل مشکل یا ترجیحات آنها برای حل مشکل، اظهار نظر کنند. ما متوجه شدیم که

^۴ bypassing

^۵ like-minded

^۶ interviews

شرکت کنندگان سیاستی اغلب اظهارات^۷ کوتاه ۱۰ تا ۲۰ ثانیه دارند که اعتقادات خود را در مورد مسئله سیاستی خاص خلاصه کنند. ما پاسخ‌های روایتی‌شان را می‌گیریم و از آنها استفاده می‌کنیم، (اغلب کلمه به کلمه^۸) به عنوان پرسش‌های عقیده اصلی سیاستی ما در یک نظرسنجی (بررسی).

در پایین‌ترین سطح اعتقادات ثانویه هستند، که اعتقادات تجربی و ترجیحات سیاستی‌ای هستند که مربوط به یک زیرمجموعه یک خرده نظام سیاستی هستند. اعتقادات ثانویه عبارتند از ترجیحات شرکت کنندگان سیاستی برای ابزارهای دولتی خاص برای رسیدن به اهداف و یا درکشان از مشکلات در محلی خاص. از سه سطح اعتقادات، اعتقادات ثانویه بیشتر در معرض تغییر در پاسخ به اطلاعات و رویدادهای جدید هستند.

ائتلاف حامی:

موفقیت شرکت کنندگان سیاستی بستگی به توانایی آنها در تفسیر (ترجمه) باورهای اصلی سیاستی‌شان به سیاست^۹ واقعی دارد. برای افزایش شانس‌شان برای موفقیت، شرکت کنندگان سیاستی، متحدین با اعتقادات اصلی سیاستی مشابه را دنبال می‌کنند و اقدامات خود را با این متحدان در ائتلاف‌های حامی هماهنگ می‌کنند. بدین ترتیب، ائتلاف‌های حامی شامل مشارکت کنندگان سیاستی می‌شود که (۱) عقاید اصلی سیاستی مشابهی را به اشتراک می‌گذارند و (۲) هماهنگی غیربدیهی را مورد استفاده قرار می‌دهند.^{۱۰} (Sabatier and Jenkins ۱۹۹۹Smith).

در حوضه دریاچه تاهو، ما شواهدی از حداقل دو ائتلاف حامی را یافتیم^{۱۱}. یک ائتلاف، ائتلاف حامی توسعه حرفه‌ای^{۱۲} که شامل: توسعه دهندگان، صاحبان کسب و کار، گروه‌های حقوق مالکیت و دولت‌های محلی است. ائتلاف دوم ائتلاف حامی کیفیت آب متشکل از گروه‌های محیط زیست، مؤسسات تحقیقاتی و سازمان‌های منطقه‌ای، ایالتی و فدرال است. داده‌های ما نشان می‌دهد که این دو ائتلاف بر استفاده از زمین و حفاظت از محیط زیست از اوایل دهه ۱۹۷۰ زمانی که اولین برنامه منطقه‌ای برای مدیریت حوضه توسعه داده شد مبارزه می‌کنند. (Costantini and Hanf ۱۹۷۲; Sabatier et al. ۲۰۰۳). مناقشه میان این ائتلاف‌ها بیش از یک دهه شدت یافت و در سال ۱۹۸۴ پس از آن که طرح مدیریت منطقه‌ای جدید تصویب شد به اوج خود رسید. در ژوئن ۱۹۸۴، یک حکم دادگاه، تمام ساخت و سازها در حوضه را تا زمانی که یک برنامه قابل

^۷ statements

^۸ often word for word

^۹ policy

^{۱۰} engage in nontrivial degree of coordination

^{۱۱} (Sabatier et al. ۱۹۸۷; Sabatier and Brasher ۱۹۹۳; Sabatier et al. ۲۰۰۳).

^{۱۲} pro-development

قبول در حوضه به اجرا درآید، متوقف کرد. این مهلت قانونی ائتلاف کیفیت آب را کنترل می‌کرد، اما فقط به صورت موقت. در واکنش، مجلس قانونگذاری نوادا در سال ۱۹۸۵ تهدید کرد که این ایالت را از معاهده بین-ایالتی با کالیفرنیا خارج کند، که مقررات تنظیمی نحوه [ورود] آب به حوضه را با بی‌نظمی کاملی مواجه می‌ساخت^{۱۳}. (Sabatier and Pelkey ۱۹۹۰; Elliot-Fisk et al. ۱۹۹۶; Kauneckis et al. ۲۰۰۰). این دوره‌ای است که ACF اصطلاحاً به بن بست می‌رسد، که در آن شرکت کنندگان سیاستی در هر دو طرف موضوع، وضعیت را غیر قابل قبول در نظر می‌گیرند و مکان‌های جایگزین برای دستیابی به اهداف خود را درک نمی‌کنند^{۱۴}. (Sabatier and Jenkins-Smith ۱۹۹۹).

کارگزاران سیاستی:

در یک خرده نظام سیاستی، اکثر شرکت کنندگان سیاستی با متحدین در ائتلاف‌های حامی هماهنگ می‌شوند و با یکدیگر همکاری می‌کنند تا باورهای خود را به سیاست تبدیل کنند. در خرده نظام‌های سیاستی رقابتی، اختلافات سیاستی بین ائتلاف‌های حامی اغلب به اختلافات شدید سیاسی تبدیل می‌شود. این درگیری‌ها اغلب توسط "کارگزاران سیاستی" میانجی‌گری می‌شود. در حالی که اکثر شرکت کنندگان سیاستی سعی در تأثیرگذاری بر فرآیندهای سیاستی و نتایج در ائتلاف‌های حامی دارند، کارگزاران سیاستی تلاش می‌کنند تا توافق^{۱۵} معقول را در بین ائتلاف‌های خصمانه پیدا کنند. بسیاری از بازیگران مختلف نقش کارگزار سیاستی را بازی می‌کنند. کارگزاران سیاستی شامل مقامات منتخب (Munro ۱۹۹۳)، کارمندان بلند مرتبه (Doggan ۱۹۷۵) و دادگاه‌ها (Mawinney ۱۹۹۳) هستند. کارگزاران سیاستی معمولاً مورد اعتماد هر دو ائتلاف هستند و دارای اختیار تصمیم‌گیری هستند. میان کارگزاران سیاستی و فعالان سیاستی یک مرز باریک وجود دارد. گاهی اوقات فعالان سیاستی، که نگران نگهداری و بقای یک خرده نظام سیاستی هستند، تلاش خواهند کرد که به عنوان یک کارگزار سیاستی عمل کنند. دیگر مواقع، یک تسهیل‌کننده از بیرون خرده نظام سیاستی به عنوان کارگزار سیاستی بکار گماشته (اجیر) می‌شود. پس از گذشت بیش از ۱۵ سال نزاع‌های سیاستی در حوضه دریاچه تاهو و در طی یک بن بست خسارت بار بین ائتلاف طرفدار توسعه و ائتلاف طرفدار کیفیت آب، در سال‌های ۸۷/۱۹۸۶، توسط بیل مورگان، مصالحه‌ای صورت گرفت (Sabatier and Pelkey ۱۹۹۰). بیل مورگان مدیر اجرایی یک آژانس برنامه ریزی منطقه‌ای بود. از آنجایی که او توسط هر دو ائتلاف مورد اعتماد بود، به اندازه کافی درباره ماهیت مشکل آگاه بود و موقعیت اقتدارآمیزی در یک سازمان منطقه‌ای را در اختیار

^{۱۳} which would have thrown water quality regulation in the Basin into utter chaos.

^{۱۴} perceive no alternate venues for achieving their objectives.

^{۱۵} compromise

داشت، بیل مورگان در موقعیت منحصر به فرد به عنوان یک کارگزار سیاستی بود. او سازش بین ائتلاف‌ها را به عهده داشت، که شامل یک سیستم ارزیابی بخش^{۱۶} جدید، چندین پروژهای خرید، حق تمام صاحبان مالکیت و ساخت، یک سیستم تخصیص مسکن و چندین برنامه برای حقوق توسعه‌ی قابل انتقال بود (Sabatier and Pelkey ۱۹۹۰). این توافق هنوز هم در حال حاضر در حال اجرا است.

منابع:

ACF فرض می‌کند که افراد از منابع مختلفی استفاده می‌کنند که آنها را قادر می‌سازد راهبردهای سیاست نفوذ^{۱۷} را از طریق مکان‌های مختلفی توسعه دهند. این منابع عبارتند از: (۱) قدرت قانونی رسمی برای تصمیم‌گیری، (۲) افکار عمومی، (۳) اطلاعات، (۴) نیروهای قابل بسیج، (۵) منابع مالی، و (۶) رهبری ماهرانه (Sabatier and Weible ۲۰۰۵). ACF پیش‌بینی می‌کند که سهامداران به صورت استراتژیک از منابع خود برای تاثیرگذاری بر سیاستگذاری در مکان‌های مختلف استفاده می‌کنند. در حوضه دریاچه تاهو، یکی از منابع مهم، به ویژه برای ائتلاف کیفیت آب، اطلاعات علمی بود. برای بیش از ۳۰ سال، دانشمندان کیفیت آب را نظارت کرده‌اند و نتایج نشان می‌دهد که میزان کیفیت آب از دهه ۱۹۶۰ کاهش یافته است.

جایگاه‌ها (مکان‌ها):

جایگاه‌ها عرصه‌های بالقوه‌ای هستند که ذینفعان درون آن این فرصت را دارند تا بر اعتقادات و سیاست‌گذاری‌ها تأثیر بگذارند. سهامداران مقدار قابل توجهی از زمان را صرف می‌کنند، به دنبال یک عرصه که در آن ممکن است مزیت رقابتی داشته باشند. آن‌ها اغلب دست به ابتکاراتی در چندین مکان به طور همزمان می‌زنند و به طور همزمان از منافع خود در چندین محل دفاع می‌کنند. ائتلاف‌ها تلاش می‌کنند تا بر دید تصمیم‌سازان تأثیر بگذارند تا بتوانند فرآیندهای سیاستی و نتایج را شکل دهند. ائتلاف‌ها تلاش خود را برای تغییر قوانین نهادی، تخصیص منابع و انتصاب‌ها^{۱۸} متمرکز می‌کنند (Sabatier and Jenkins-Smith ۱۹۹۳). این فعالیت‌ها خروجی‌های سیاستی خاصی دارند و تأثیرات آن بازخورد در خرده نظام سیاستی است، اما همچنین بر سیاستگذاری خارج از خرده نظام نیز تأثیر می‌گذارد. در حوضه دریاچه تاهو، دو ائتلاف برای رسیدن به اهداف خود در چندین محل تلاش کرده‌اند: این مکانها عبارتند از مجلس قانونگذاری ایالتی در کالیفرنیا و نوادا، دادگاه‌های ایالتی و فدرال، قانون سازمان قانون گذاری و رسانه‌ها.

^{۱۶} parcel

^{۱۷} influence policy

^{۱۸} appointments

رویدادهای خارجی:

جعبه سمت چپ پایین از شکل این فصل، مجموعه‌ای از رویدادهای خارجی را نشان می‌دهد که می‌تواند بر یک خرده نظام سیاستی تأثیر گذارد (Sabatier and Jenkins-Smith ۱۹۹۹): (۱) تغییرات عمده اجتماعی و اقتصادی (آیزنر ۱۹۹۳)، (۲) تغییرات در افکار عمومی، (۳) تغییرات در ائتلاف نظام‌مند حاکم^{۱۹} (برادی ۱۹۸۸)، و (۴) تصمیم‌های سیاستی و اثرات ناشی از خرده نظام‌های دیگر (Muller ۱۹۹۵). حوادث خارجی به این دلیل مهم هستند، که اغلب توجه عمومی (و به این ترتیب منابع) را به سمت یک یا چند خرده نظام سیاستی هدایت می‌کنند. به عنوان مثال، یکی از تغییرات بزرگی که در افکار عمومی شکل گرفت، در دهه ۱۹۶۰ و اوایل دهه ۱۹۷۰ با افزایش اولویت عمومی برای ارزش‌های زیست محیطی به وجود آمد. این امر منجر به تعداد زیادی از قوانین و مقررات نظارتی (تنظیم‌گری) محیط زیست ملی و دولتی و ایجاد بسیاری از خرده نظام‌های جدید سیاستی زیست محیطی شد. رویدادهای خارجی می‌تواند در یک دهه یا بیشتر به تدریج تغییر کند. به عنوان مثال، افزایش تدریجی جنبش ملی محیط زیست در دهه‌های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ به احتمال زیاد بر افزایش نگرانی عمومی در کیفیت آب دریاچه تاهو در حدود همان زمان تأثیر گذاشت. حوادث خارجی همچنین می‌توانند یک سیستم سیاستی را تکان دهند (دچار شوک کنند). برای مثال، آتش سوزی شدید جنگل‌ها در خارج از حوضه تاهو بر باورهای مشارکت‌کنندگان سیاستی و سیاست‌های کیفیت آب در حوضه مؤثر بود (Weible, Sabatier, and Nechodom ۲۰۰۵).

تغییر اعتقاد و سیاستگذاری:

ACF تفاوت میان تغییر سیاستی کلان و خرد را تشخیص می‌دهد. تغییر سیاستی کلان به دگرگونی‌های وسیع خرده نظام سیاستی مربوط می‌شود^{۲۰} (تغییر در جنبه‌های اصلی سیاستی خرده نظام). ACF تغییرات سیاستی خرد را به عنوان تغییرات زیرمجموعه خاص خرده نظام سیاستی تعریف می‌کند. (تغییر در جنبه‌های ثانویه خرده نظام سیاستی). تغییرات سیاستی جزئی به طور مرتب رخ می‌دهد و در مقیاس کوچک یا محدوده داخلی^{۲۱} یک خرده نظام سیاستی است.

^{۱۹} changes in the systematic governing coalition

^{۲۰} Major policy change is subsystem-wide alterations of policy

^{۲۱} territorial

ACF سه مکانیزمی را که منجر به تغییر جزئی یا عمده سیاستی می‌شود، مشخص می‌کند: (۱) شوک‌های خارجی، (۲) بن بست خسارت وار^{۲۲} و (۳) تجمع کلی شواهد علمی / فنی (Sabatier and Jenkins-Smith ۱۹۹۹).

شوک خارجی رویدادی است که خارج از یک خرده نظام سیاستی رخ می‌دهد، مثلاً تغییر در شرایط اجتماعی-اقتصادی، تغییر در ائتلاف‌های حاکم و متأثر شدن از سایر خرده نظام‌ها (Sabatier and Jenkins-Smith ۱۹۹۹). شوک‌های خارجی در حداقل دو روش می‌توانند منجر به تغییر سیاستی شود. اولاً، شوک‌های خارجی می‌توانند به دلیل توجه مجدد مردم یا تصمیم گیرندگان کلیدی، منابع یا مکان‌های باز / بسته را تغییر دهند. این امر قدرت را در میان ائتلاف‌ها تنظیم می‌کند، در نتیجه، مزیت (تفوق) را به یک ائتلاف متفاوت با باورهای اصلی سیاستی کلیدی متفاوت هدایت می‌کند و به طور بالقوه منجر به تغییر عمده سیاستی می‌شود. به عبارت دیگر، شوک‌های خارجی می‌توانند یک ائتلاف حامی حاکم را با دیگری جایگزین کنند (Sabatier and Jenkins-Smith ۱۹۹۹, ۱۴۸). دوم، شوک‌های خارجی می‌توانند اعتقادات اصلی سیاستی یک ائتلاف حامی حاکم در خرده نظام سیاستی را تغییر دهند، که منجر به تغییر عمده سیاستی می‌شود. برای مثال، یک ائتلاف طرفدار تنظیم گری^{۲۳} می‌تواند اثرات نامطلوب اقتصادی را از کنترل‌های شدید در طی رکود اقتصادی بازبینی کند.

مکانیسم دوم تغییر سیاستی به واسطه تغییر باور از طریق یادگیری سیاستی محور^{۲۴} متأثر از انباشت تدریجی اطلاعات (مانند مطالعه علمی، تجزیه و تحلیل سیاستی و غیره) پدید می‌آید (Weiss ۱۹۷۷). ACF یادگیری سیاستی محور^{۲۵} را به عنوان "تغییرات نسبتاً پایدار از اندیشه یا مقاصد رفتاری که از تجربه و / یا اطلاعات جدیدی که مربوط به دستیابی یا تجدید نظر در اهداف سیاستی است" حاصل می‌شود، تعریف می‌کند (Sabatier and Jenkins-Smith ۱۹۹۹, ۱۲۳). یادگیری سیاستی محور، اعتقادات بازیگران درون خرده نظام سیاستی را، که می‌تواند منجر به تغییر جزئی و حتی عمده‌ی سیاستی در دوره‌های زمانی طولانی شود تحت تأثیر قرار می‌دهد. با این حال، یادگیری مهار شده است (ممنوع شده است)، زیرا افراد با محدودیت‌های شناختی مواجه هستند و دست به پالایش و اجتناب کردن از اطلاعات عقاید متناقض^{۲۶} می‌زنند. در حالی که شوک‌های خارجی می‌تواند منجر به تغییرات سریع در باورهای اصلی سیاستی فردی شوند و در نتیجه، منجر

^{۲۲} hurting stalemate

^{۲۳} pro-regulatory

^{۲۴} policy-oriented

^{۲۵} policy-oriented learning

^{۲۶} belief-conflicting information

به تغییر جنبه‌های اصلی سیاستی یک خرده نظام سیاستی بشود، یادگیری سیاستی جهت دار ممکن است ده سال یا بیشتر طول بکشد.

مکانیسم سوم تغییر سیاستی، یک بن بست خسارت وار است (Zartman ۱۹۹۱). پیش شرط اساسی مذاکرات موفقیت آمیز وضعیتی است که تمام گروه‌های^{۲۷} درگیر این اختلاف، ادامه وضعیت را غیرقابل قبول بدانند و برای رسیدن به اهداف خود از طریق حوزه‌های جایگزین را ناممکن قلمداد نمایند. فرض بر این است که افرادی که از وضعیت موجود راضی هستند انگیزه‌ای برای رها کردن هر چیزی در مذاکرات ندارند. بنابراین، مذاکره با آنها احتمالاً اتلاف وقت است. تنها زمانی که هر دو ائتلاف انتخاب دیگری ندارند و از وضعیت فعلی ناراضی هستند، مایلند در مورد تغییر سیاستی عمده مصالحه و مذاکره شرکت کنند.

در حوضه دریاچه تاهو، ما سه تغییر عمده در باورها یا سیاست گذاری‌ای که سه سازوکار تغییر ACF را نشان می‌دهند، پیدا کرده‌ایم.

اولین تغییر عمده سیاست در حوضه در اواخر دهه ۱۹۶۰ میلادی و اوایل دهه ۱۹۷۰ با ایجاد یک آژانس منطقه‌ای و یک طرح کلی برای مدیریت در حوضه صورت گرفت (Sabatier and Pelkey ۱۹۹۰). این امر ایجاد کننده‌ی استانداردها، قوانین و روش‌های مدیریت کیفیت آب موجود در حوضه بوده است و خرده نظام سیاستی کیفیت آب دریاچه تاهو را تشکیل داده است. در حالی که با دقت اشاره کردن به علت غیرممکن است، فرض می‌کنیم که علت این تغییر سیاستی، از حداقل سه منبع اصلی به وجود آمده است. اول، تغییر در افکار عمومی مربوط به افزایش اولویت عمومی ارزش‌های زیست محیطی و به ویژه افزایش آگاهی از آب دریاچه تاهو ناشی از بازی‌های المپیک زمستانی و یک بزرگراه اصلی (بزرگ) بود، که این منطقه را بیشتر قابل ارزیابی می‌نمود. دوم، به وجود آمدن تغییرات در شرایط اجتماعی-اقتصادی از طریق هجوم گسترده ساکنان و گردشگران در حوضه در دهه ۱۹۶۰، که تاکید زیست محیطی بیشتری را در حوضه به وجود می‌آورد و نیاز به تصمیم‌های عملی جمعی هماهنگ را افزایش می‌داد. سوم، گزارشی علمی بود که نشان می‌داد فاضلاب (به عنوان مثال، مخازن سپتیک نشتی) تهدیدی جدی برای کیفیت آب دریاچه تاهو بود (McGauhey et al. ۱۹۶۳). چندین دولت^{۲۸} در منطقه با یک سیستم جدید پذیرفتند که کل فاضلاب را از حوضه تا سال ۱۹۷۵ جمع آوری و خارج کنند. همچنین بالابردن هماهنگی جمعی، نیاز به اداره منطقه‌ای حاکم داشت (Sabatier

^{۲۷} parties

^{۲۸} multiple governments

and Pelkey ۱۹۹۰). واکنش حوضه به بحث فاضلاب به وضوح نمونه‌ای از یادگیری سیاستی محور در پاسخ به اطلاعات فنی است.

دومین تغییر عمده در سیاستگذاری کیفیت آب دریاچه تاهو، در نتیجه توافق ۱۹۸۶-۱۹۸۷ میان ائتلاف حامی توسعه و ائتلاف حامی کیفیت آب بود. همانطور که در بالا توضیح داده شد، رقابت دو ائتلاف حامی در معرض «بن بست خسارت وار» قرار گرفت، پس از آنکه یک حکم تمام ساخت و سازها در حوضه و نوادا را متوقف کرد و تهدید کرد که از یک توافق دو جانبه با کالیفرنیا جلوگیری شود. از آنجایی که هر دو ائتلاف وضعیت موجود^{۲۹} را غیرقابل پذیرش دانستند و برای رسیدن به اهداف خود از مکان‌ها (محل دادرسی)^{۳۰} خارج شدند، توافق امکان پذیر شد. در سال ۱۹۸۶-۱۹۸۷، مورگان میانجی گری یک طرح مدیریت جدید بین دو ائتلاف حامی را که اساساً به بحث تغییر مدیریت آینده در حوضه می‌پرداخت را به عهده گرفت.

سومین تغییر عمده در حوضه شامل تغییر اعتقادات در مورد جدی بودن و علل شدت افت کیفیت آب می‌شود. ما پیش از این درباره واکنش (پاسخ) حوضه به بحث فاضلاب در دهه ۱۹۶۰ بحث کردیم، که نشان می‌داد شرکت کنندگان سیاستی از گزارش علمی و تصمیم به پمپاژ کردن فاضلاب از حوضه درس گرفتند. دانشمندان حوضه با جمع آوری بیش از ۳۰ سال از شواهد نشان داده‌اند که میزان وضوح آب کاهش یافته است (Jassby et al. ۲۰۰۱). تحقیقات ما نشان می‌دهد که ائتلاف طرفدار توسعه، به شدت درک خود از شدت کاهش کیفیت آب بین سال‌های ۱۹۸۴ تا ۲۰۰۱ را تغییر داد (Weible and Sabatier et al. ۲۰۰۳; Sabatier ۲۰۰۴). دانشمندان حوضه بین سال‌های ۱۹۸۴ و ۲۰۰۱ نیز دریافته‌اند که رسوبات جوی منبع اصلی ورودی‌های مواد مغذی^{۳۱} است (Jassby et al. ۱۹۹۵). همزمان با این کشف، ما اعضای ائتلافی بیشتری را که بیشتر احتمال دارد که رسوبات جوی را به عنوان علت اصلی ورود مواد مغذی در سال ۱۹۸۴ نسبت به سال ۲۰۰۱ را حس کرده باشند را پیدا کردیم (Weible and Sabatier ۲۰۰۴).

نتیجه گیری:

ما دریافته‌ایم که ACF دارای یک دریچه یا منظر مناسب برای درک تغییر سیاستی و باور در حوضه دریاچه تاهو است. علاوه بر این، استفاده گسترده از ACF در سراسر جهان در انواع خرده نظام‌های سیاستی نشان می‌دهد که

^{۲۹} status quo

^{۳۰} venue

^{۳۱} nutrient

سودمندی آن فراتر از سیاستگذاری کیفیت آب دریاچه تاهو است. به طور خلاصه سودمندی ACF، ما این فصل را با بحث درباره نقاط قوت و محدودیت‌های ACF به پایان می‌رسانیم.

نقاط قوت:

۱. ACF یک دریچه جدید جایگزین^{۳۲} برای چارچوب سیاستگذاری واقعی^{۳۳} است. به طور سنتی، فرایند سیاستگذاری بر مبنای مراحل اکتشافی است که به طور پیوسته بین: شناسایی مشکل، دستور کار، پذیرش، پیاده‌سازی، نظارت و اجرای آن متمایز شده است.^{۳۴} ACF یک جایگزین سالم برای مراحل اکتشافی^{۳۵} است زیرا دارای فرضیه‌های علمی روشن، فرضیه آزمایشی تجربی، نقش صریح اطلاعات، یک مدل صریح فردی و چرخه تعامل چندگانه دربرگیرنده صدها بازیگر است (Sabatier and Jenkins-Smith ۱۹۹۳). ACF همچنین یک دریچه‌ی مقایسه‌ای خوب برای تجزیه و تحلیل سازمانی و چارچوب توسعه است (IADF; Ostrom ۱۹۹۰, ۱۹۹۹). در حالی که ACF فرض می‌کند که سیاستگذاری عمومی، ترجمان اعتقادات هنجاری و تجربی از رقابت ائتلاف‌های حامی است، IADF فرض می‌کند که سیاستگذاری عمومی (یعنی مؤسسات^{۳۶}) نتیجه تلاش‌های مردم برای کاهش هزینه‌های معامله‌ای از اقدام جمعی است. ما قویاً تجزیه و تحلیل مقایسه‌ای با استفاده از ACF و IADF را تشویق می‌کنیم (Leach and Sabatier ۲۰۰۵).

۲. ACF نشان دهنده میزان و ماهیت درگیری‌های سیاسی است. به عنوان مثال، مطالعه بریک ۱۹۹۳ در مورد منازعه در باب سیاستگذاری ارتباطات مخابراتی در اواسط قرن بیستم نشان داد که حتی اگر این مسئله میلیون‌ها دلار را دربر گیرد، اختلاف نظر بر سر باورهای ثانویه (مثلاً انتخاب تکنولوژی تلویزیون) است و نه بیش از باورهای اصلی سیاستی (مثلاً مالکیت عمومی در مقابل مالکیت خصوصی). بنابراین، اختلاف نظر در باب ارتباطات مخابراتی یک درگیری کم قدرت با یک مسیر نسبتاً آسان برای مصالحه بود. ACF همچنین می‌تواند پیوندهای ضعیف در یک سیستم اعتقادی را نشان دهد، مانند یک استدلال علمی معیوب - که در طول دوره‌های طولانی به تغییر از انباشت عادت‌های

^{۳۲} alternate lens

^{۳۳} de facto

^{۳۴} Traditionally, the policy process has been based on stages heuristic, which sequentially distinguishes between problem identification, agenda setting, adoption, implementation, monitoring, and enforcement

^{۳۵} stages heuristic

^{۳۶} i.e., institutions

احتمالی (مخالفان)^{۳۷} حساس است. این امر ممکن است به اعضای ائتلاف یا کارگزاران سیاستی کمک کند تا به لحاظ استراتژیک به اهدافشان برسند یا بر سر تصمیمات جمعی مذاکره کنند.

۳. **ACF** دیدگاه جایگزینی را برای یک فرض دوفاکتو (غیر رسمی) ارائه می‌دهد که در آن، وابستگی نهادی شرکت کنندگان سیاستی، عنصری اساسی به شمار می‌رود (Sabatier and Jenkins-Smith ۱۹۹۹). در عوض، **ACF**، محققان را تشویق می‌کند که سیاستگذاری (سیاست سازی) را به عنوان درگیری میان ائتلاف‌های حامی ببینند و ابزار متفاوتی را برای جمع آوری صدها بازیگر که سعی در نفوذ در سیاستگذاری دارند، فراهم می‌کند.

۴. **ACF** نقش مهمی در اطلاعات علمی و فنی در اختلافات سیاسی و سیاستی دارد. بسیاری از چارچوب‌های سیاستگذاری عمومی، اطلاعات علمی و فنی را نادیده می‌گیرند یا فرض می‌کنند که محققان، تحلیلگران سیاستی و دانشمندان، بازیگرانی بی طرف هستند. در طول سالها، تحقیقات **ACF** نشان داده است که دانشمندان اغلب اعضای فعال در ائتلاف‌های حامی هستند و نقش مهمی در اطلاعات فنی در ارتقاء یادگیری سیاستی محور و تغییر سیاستی دارند (Zafonte and Sabatier ۱۹۹۸; Herron, Jenkins-Smith, and Silva ۲۰۰۵).

۵. **ACF** برای ساختارهای حاکم مختلف، جوامع فرهنگی و حوزه‌های سیاستی بسیار کاربرد دارد. مرور ادبیات ما در ابتدای این فصل نشان می‌دهد که **ACF** به حوزه‌های مختلفی از سیاست گذاری‌های عمومی و بسیاری از کشورهای مختلف اعمال شده است. ما انتظار داریم که محققان همچنان به اعمال و آزمایش **ACF** در زمینه‌های مختلف سیاسی و اجتماعی ادامه دهند.

محدودیت‌ها:

۱. **ACF** می‌تواند در اعمال کردن دشوار باشد. برای درک رقابت (کشمکش) سیاسی و تغییر سیاستی، **ACF** چشم انداز یک دهه یا بیشتر را در نظر می‌گیرد و معمولاً شامل پرسشنامه و داده‌های مصاحبه می‌شود. این امر هم زمان بر و هم پرهزینه است. اگر منابع در دسترس نباشند، ما محققان را تشویق می‌کنیم به صورت سریع، تجزیه و تحلیل سیستم‌های کیفی **ACF** خرده نظام سیاستی را انجام دهند. این امر ممکن است شامل چند مصاحبه غیر رسمی و تجزیه و تحلیل اسناد و گزارشات باشد.

^{۳۷} counterevidence

۲. ACF بعضی از سودمندی‌ها در خرده نظام‌های سیاستی را بدون ائتلاف واضح (روشن) (می ۱۹۸۹) یا فقط با یک ائتلاف حامی غالب از دست می‌دهد (Stewart ۱۹۹۱). این خرده نظام‌های سیاستی گرایش به دربر گرفتن موضوعاتی دارند که کم اهمیت هستند، شامل اغلب مسائل سیاستی جدید و اغلب بسیار فنی که کارشناسان را هدایت می‌کنند و خارج از چشم مردم و یا در نقاط دور افتاده عمل می‌کنند. آن روی سکه، مفیدترین کاربرد ACF در مسائل برجسته‌ای بروز پیدا می‌کند که اختلافات سیاسی میان صدها نفر از شرکت کنندگان سیاستی رخ می‌دهد که هر یک از آنها، نمایندگی سازمان‌های مختلف عمومی و خصوصی را در خرده‌نظام‌های سیاستی نسبتاً مشخصی عهده‌دار شده‌اند.

۳. انتقاد دیرینه‌ای که در مورد ACF مطرح می‌شود این است که [صرفاً] داشتن باورهای مشترک برای غلبه بر وسوسه‌ی گرفتن سواری مجانی از تلاش‌های دیگر اعضای ائتلاف کافی نیست (Schlager ۱۹۹۵; Schlager and Blomquist ۱۹۹۵). تحقیقات اخیر ACF نشان داده است که باورهای کلیدی سیاستی، شبکه‌های هماهنگی را توضیح می‌دهند و نشانی‌های (تصاویر)^{۳۸} کیفی هماهنگی را ارائه می‌دهد (Weible and Sabatier ۲۰۰۵; Weible ۲۰۰۵; Sabatier ۲۰۰۵; Weible and Weible ۲۰۰۵). با این وجود، تحقیقات بیشتری لازم است تا این نتایج را تأیید و مشخص نمایند که چه نوع از فعالیت‌های ائتلاف‌ها درگیر هستند.

۴. ACF استدلال می‌کند که مردم عمدتاً از باورهای اصلی سیاستی مشترک^{۳۹} برای ایجاد تعاملات خود با ائتلاف‌های حامی استفاده می‌کنند. مطمئناً، هنوز تعاملات ائتلافی متقابل رخ می‌دهد. به عنوان مثال، ممکن است مقامات آژانس دولتی ضرورتاً برای برخی از تعاملات خود با ماهیگیران تجاری^{۴۰} برای مدیریت ماهیگیری هماهنگ شوند، حتی اگر ماهیگیران عضو ائتلاف مخالف هستند (Weible ۲۰۰۵). ACF تا به حال تعریف حداقل مقدار رفتار هماهنگ مورد نیاز برای تعریف ائتلاف‌ها را انجام داده، و نه تأثیر این تعاملات ائتلافی متقابل در نتایج خرده نظام سیاستی را. این امر به ویژه با افزایش تحلیل شبکه سیاستی، مهم است، که نشان می‌دهد، برای مثال، ارتباط با افراد در گروه‌های اجتماعی مختلف (ارتباط با اعضای ائتلاف مخالف) ارزش بیشتری نسبت به گروه اجتماعی خودشان دارد (Granovetter ۱۹۷۳; Burt ۱۹۹۲).

^{۳۸} illustrations

^{۳۹} shared

^{۴۰} commercial fishermen

۵. برخی از پیوندهای گمشده در پروسه‌های علی که توسط ACF نشان داده شده‌اند، وجود دارند، که نیازمند بررسی‌های نظری و تجربی بیشتری هستند. دو مورد از این پیوندهای گمشده شامل درک اینکه چگونه ائتلاف‌های حامی از منابع و محل‌های مختلف استفاده می‌کنند و عوامل تشکیل دهنده خرده نظام سیاستی را به نفع وجود یک ائتلاف حامی، دو یا چند ائتلاف حامی رقابتی و یا هیچ ائتلاف حامی، شناسایی می‌کنند. شناختن این پیوندهای گمشده برای متصل کردن به هم و آزمایش فرایندهای خرده نظام تغییر سیاستی و عقیده پیش بینی شده توسط ACF بسیار مهم است. برخی از این پیوندهای گم شده در حال بررسی هستند (Sabatier and Weible ۲۰۰۵).

۶. به طور خلاصه، ما امیدواریم که یک راهنمای مفید برای ساختار ACF، یک تصویر خوب از سودمندی آن در حوضه دریاچه تاهو، و خلاصه‌ای از نقاط قوت و ضعف آن ارائه کرده باشیم. ما گمان می‌کنیم که برنامه‌های اضافی و آزمایش تجربی فرضیه‌ها منجر به پالایش بیشتر و امیدوارانه، و توضیحات بهتر فرایندهای سیاستی خواهد شد. ما دیگران را در شریک شدن این فعالیت‌ها تشویق می‌کنیم.